

Котолуп Юлія Олегівна (Одеса) – студентка факультету іноземних мов Університету Ушинського,

Петінова Оксана Борисівна (Одеса) – доктор філософських наук, доцент кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Університету Ушинського

МОЛОДІЖНА СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ

Важливим чинником розбудови незалежної Української держави, гармонійно інтегрованої до світового співтовариства, є молодіжна соціальна політика як один з найважливіших, пріоритетних і специфічних напрямів діяльності держави, що здійснюється в інтересах молодої людини з урахуванням можливостей країни. Визначення сутності та особливостей молодіжної політики має велике значення для створення державою умов для саморозвитку і самореалізації молоді, її включення у всі суспільні процеси з метою прогресивного поступу країни.

Питанням змісту державної молодіжної політики як у цілому, так і у різних аспектах були присвячені дослідження багатьох фахівців у галузі державного управління, зокрема М. Канавець, О. Кулініча, О. Кулика, Н. Метьолкіної, В. Орлова, К. Плоского, І. Хохрякової та ін., а також вчених у галузі політичних і соціальних наук, в тому числі Є.Бородіна, М. Головатого, В. Головенька, І. Ільїнського, В. Криворученка, М. Перепелиці, Н. Юрія та ін.

Метою нашого соціального дослідження є вивчення та з'ясування характеру відношення молоді стосовно реалізації молодіжної соціальної політики в Україні, основні соціальні проблеми молоді.

Задачі:

1. Визначити рівень поінформованості та інтересу молоді щодо молодіжної політики: чинні молодіжні програми, участь у молодіжних організаціях тощо.
2. Дізнатися ставлення молоді до створення молодіжної соціальної політики, своєї участі у ній.
3. З'ясувати, чи задоволені люди політикою, яку проводить держава для молоді.
4. Встановити найбільш актуальні напрямки молодіжної політики та соціальні проблеми молоді.

У ході дослідження брали участь 30 респондентів м. Одеси незалежно від статі віком від 14 до 35 років, різних фахових направленостей.

На основі проведеного опитування та аналізу емпіричних даних ми дійшли таких висновків щодо задач дослідження.

Більшість респондентів (73%) не цікавляться молодіжною соціальною політикою, не знають про чинні і минулі молодіжні програми, не беруть участі в молодіжних організаціях, у заходах чи акціях для молоді. Респонденти відчують гостро (60%) або частково (33%) дефіцит інформації щодо новин у сфері молодіжної політики.

Опитувані представники молоді (50%) не готові брати активну участь у формуванні такої політики, оскільки респонденти не вірять, що від них щось залежить, перекладаючи цей обов'язок на місцеву (50%), обласну владу (27%) та молодіжні організації (33%). Цікаво, що в цілому люди (майже половина усіх учасників) розглядають молодь як вагому і впливову силу у суспільстві.

Ми з'ясували, що опитувані дійсно незадоволені нинішньою молодіжною політикою; вона потребує покращення або корінних змін (80%). На думку

більшості політика, що проводиться для молодого населення, є малоефективною або неефективною взагалі (67% і 23% відповідно). Дії влади щодо вирішенню соціальних проблем молоді не мають свого впливу. Однак потрібно зазначити, що молодь відчуває необхідність допомоги з боку держави (50%), тобто проведення молодіжної політики є необхідним.

Результати нашого дослідження допомогли встановити найбільш актуальні соціальні проблеми української молоді. До них належать проблема безробіття та працевлаштування (77%), якості освіти (50%), медицини (30%), житлова проблема (33%), злочинність (23%). З цього випливають відповідні актуальні напрямки молодіжної соціальної політики: активна участь держави у працевлаштуванні випускників після ВУЗу, підвищення рівня освіти, медицини, створення дієвої програми щодо житла для молоді, подолання злочинності у суспільстві.